

Eu plec acum, iubito...

Andreionthepoetry

Eu plec acum, iubito, dar am să mă întorc;
Îți dau și-o explicație, dar nu-mi găsesc vreo scuză:
Din suflet tot veninul, acum, eu vreau să-l storc,
Curat să vin la tine din nou, ca la o muză.

Te rog să nu mă cauți, eu plec acum departe;
Nu-mi las decât iubirea, sub un covor, pitită,
Dar iau și eu cu mine, din ea, o mică parte,
Să-mi fie-alean în suflet, în fuga-mi chinuită...

Tu să rămâi acasă, cu gândul tot la mine,
Cel ce eram odată, când ne-am îndrăgostit!
Să nu te uiți la altul, căci eu mă-ntorc, știi bine,
Cu inima trecută prin foc, mai curățit!

Mă prinde remușcarea că te-am însingurat,
Deși ți-am fost alături aproape-o viață-ntreagă,
Dar totuși plec... În suflet sunt încă-nsângerat
Și singură aievea te las, iubită dragă...

Mă lasă și tu, dară, să vin iar înapoi
Așa cum, cu răbdare, m-ai așteptat smerită
Când fost-am împreună, dar singuri amândoi...
Când voi veni la tine, vei fi iar fericită!